

1997

$\mu \frac{1}{2} \ddot{A} \mu \overset{\circ}{A} \frac{3}{4} \zeta \frac{1}{4} - \frac{1}{2} \zeta \overset{1}{A} \textcircled{R} \mu \overset{1}{A} -$
 $\mu \overset{1}{A} - \frac{1}{4} \zeta \tilde{A} - \overset{1}{E} \frac{1}{2} \overset{\circ}{A} \overset{\circ}{A} \pm \gg \gg \textcircled{R} \gg \overset{1}{E} \frac{1}{2} \overset{0}{\pm} \overset{1}{\mu} \overset{1}{A}$
 $\mu \overset{1}{A} \overset{\circ}{A} \tilde{A} \ddot{A} \textcircled{R} \frac{1}{4} \pm \ddot{A} \zeta \overset{1}{A} \ddot{A} \overset{1}{E} \frac{1}{2} \gg \pm \overset{1}{A} \overset{1}{A} \overset{1}{E} \frac{1}{2}$

Athanasopoulos, Constantinos GE.

$\mu \overset{1}{A} - \frac{1}{2} \overset{\circ}{A} \overset{1}{A} \zeta \cdot \overset{1}{A} \frac{1}{4} \overset{1}{A} \overset{1}{A} \overset{1}{E} \overset{1}{A} \cdot \overset{1}{A} \textcircled{R} \mu \gg \mu \overset{1}{A} \overset{1}{2} \overset{1}{A} \mu \overset{1}{A} \frac{1}{2} \pm \overset{1}{A} \overset{0}{\pm} \overset{1}{\mu} \overset{1}{A} - \frac{1}{2} \overset{1}{A} \overset{\circ}{A} \overset{1}{A} \frac{3}{4} \cdot \overset{1}{A}$

<http://hdl.handle.net/11728/7175>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

**ENTRE
INTERLOCUTEURS
CONSPIRÉS
ou
LES FONCTIONNAIRES
ET LE SYSTEME DES
BUTINS**

Par le Professeur Const. GE.
ATHANASSOPOULOS

Conscient des difficultés de l'initiative, et malgré le fait que Platon déclarait à «Phedon» (XXXV 85 C-D) «το μεν σαφές ειδέναι εν τω νυν βίω ή αδύνατον είναι ή παγχά λεπτόν τι» («connaître la vérité dans cette vie est soit impossible soit extrêmement difficile...»), je procéderai tout de même à l'exposition de mes réflexions à propos de la réduction du nombre de fonctionnaires en service tant en ce qui concerne les personnes physiques que morales en général qui dépendent ou qui se contrôlent de ou par l'Etat (Entreprises Municipales, Entreprises Publiques, des Organismes etc.).

Il est partout connu l'«étendu» de l'Administration Publique grecque en général, ainsi que son état économique: inflation en Ministères, Services, Personnes Morales, Organismes, Entreprises, le système hétéroclite des rémunérations et, surtout, les dettes: p. ex: pour l'année 1996 l'Organisme de Chemins-de-fer Grec a déposé

**ΤΟΙΣ
ΕΝΤΕΥΞΟΜΕΝΟΙΣ
Η΄
ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ
ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
ΚΑΙ ΠΕΡΙ
ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ
ΤΩΝ ΛΑΦΥΡΩΝ**

Του Καθηγητού Κωνστ. ΓΕ.
ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Οι σκέψεις, οι οποίες παρατίθενται εν συνεχεία περί του θέματος μείωσης του αριθμού των υπηρετούντων, τόσο στο Νομικό Πρόσωπο της Πολιτείας, όσο και στα επί μέρους πάσης φύσεως Νομικά Πρόσωπα, τα υπό του Ελληνικού Κράτους εξαρτώμενα ή ελεγχόμενα (Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης, Δημόσιες Επιχειρήσεις, Οργανισμοί κ.λ.), παρατίθενται εν γνώσει των δυσχερειών του εγχειρήματος και παρά το γεγονός, ότι ο Πλάτων διεκήρυξε στον «Φαίδωνα» (XXXV 85 C-D) «Το μεν σαφές ειδέναι εν τω νυν βίω ή αδύνατον είναι ή παγχάλεπτον τι» (το να γνωρίζει κάποιος την αλήθεια στην παρούσα ζωή ή είναι αδύνατο ή είναι δυσκολώτατο...).

Είναι γνωστά, τόσο το «μέγεθος» της Ελληνικής Δημόσιας εν γένει Διοίκησης, όσο και η οικονομική της κατάσταση: πληθωρισμός Υπουργείων, Υπηρεσιών, Νομικών Προσώπων, Οργανισμών, Επιχειρήσεων, ανομοιο-

80.000.000.000 de drachmes pour les rémunérations (les recettes de l'Organisme pour la même année s'élevaient en 30.000.000 de drachmes), tandis que l'entrée à la Bourse de certains Entreprises et Organismes Publics d'une somme de 349.000.000.000 de drachmes (La Poste Grecque 41.000.000 de drachmes, l'Organisme des Chemins-de-fer Grec 40.000.000 de drachmes, etc.)...

Etant donnée la situation, une question logique surgit: combien de Fonctionnaires sont en service dans le Secteur Public élargi en Grèce?

Une quelconque réponse à cette question reste impossible, parce que personne ne connaît exactement qu'est-ce qui se passe actuellement, sur ce domaine. En 1991, le nombre d'employés en fonction dans le Secteur Public était en général 511.078. Ce nombre a été réduit en 480.117 en 1992, pour qu'ils soit, à nouveau, en hausse en 1994 en 516.318 et en 594.701 en 1995 jusqu'à ce qu'il s'équilibre en 537.000 au premier trimestre de 1996. Selon des estimations moyennes d'une équipe des nos collaborateurs, les fonctionnaires en service dans le Secteur Public élargi du pays sont estimés en plus de 700.000 employés, un nombre extrêmement luxueux pour les mesures et les données grecques.

Pour faire face à ce problème, de temps en temps, se prononcent des «mesures» efficaces ou moins efficaces, mais paradoxalement le nombre de fonctionnaires reste «stable» ou «augmente». Malgré le bruit qui court sur une vague des «départs» des fonctionnaires du Secteur Public, faute à l'insécurité qui règne en vue le nouveau système de la sécurité sociale...

Si n'importe qui tenterait à rechercher les raisons de cette non-

γενές σύστημα αμοιβών και, κυρίως, χρέη: π.χ. κατά το έτος 1996 μ.Χ. κατεβλήθησαν στον Οργανισμό Σιδηροδρόμων Ελλάδος αμοιβές ύψους 80.000.000.000 δραχμ. (έσοδα ΟΣΕ κατά το αυτό έτος 30.000.000.000 δραχμ.), ενώ επιχειρείται κατ' αυτάς (Μάρτιος 1997 μ.Χ.) η μετοχοποίηση χρεών Δημοσίων τινών Επιχειρήσεων και Οργανισμών ύψους 349.000.000.000 δραχμ. (Ελληνικά Ταχυδρομεία 41.000.000.000 δραχμ., Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος 40.000.000.000 δραχμ., κ.ά.)...

Κάτω από αυτά τα δεδομένα ανακύπτει ευλόγως το ερώτημα: πόσοι Υπάλληλοι υπηρετούν στον εν γένει ευρύτερο Δημόσιο Τομέα στην Ελλάδα;

Η απάντηση στο εν λόγω ερώτημα είναι μάλλον αδύνατη, γιατί κανείς δεν γνωρίζει ακριβώς τι συμβαίνει εν προκειμένω. Κατά το έτος 1991 μ.Χ. υπηρετούσαν στο εν γένει Ελληνικό Δημόσιο 511.078 Υπάλληλοι, οι οποίοι μειώθηκαν σε 480.117 κατά το έτος 1992 μ.Χ., ηρξήθησαν εκ νέου σε 516.318 κατά το έτος 1994 μ.Χ. και σε 594.701 κατά το έτος 1995 μ.Χ., «σταθεροποιηθέντες» σε 537.000 κατά το πρώτο τρίμηνο του έτους 1996 μ.Χ.. Κατά μετρίους υπολογισμούς Ομάδος Συνεργατών μας, ήδη, οι υπηρετούντες στον εν γένει ευρύτερο Δημόσιο Τομέα της Χώρας, υπερβαίνουν τις 700.000 Υπαλλήλους, αριθμός εξόχως πολυτελής για τα ελληνικά δεδομένα και μέγεθος.

Προς αντιμετώπιση του προβλήματος εξαγγέλλονται κατά περιόδους «μέτρα» λυσιτελή ή αλυσιτελή, αλλά παραδόξως ο αριθμός των υπηρετούντων παραμένει πεισμόνως «σταθερός» ή «αυξάνων», παρά τα θρυλούμενα περί κύματος «εξόδου» Υπαλλήλων από το Δημόσιο, λόγω ανασφαλείας περί το επί θύραις νέο κοι-

réduction ou de cette augmentation, il fallait indéniablement se référer à celle qui occupe la première position: les recrutements (sous des critères objectifs ou pas...) effectués «hors série», surtout pendant les périodes électorales, qui ne répondent pas toujours à tous les impératifs de l'Etat.

Et l'interrogation qui naît directement est si il y a un moyen de traitement, de «thérapie» pour les exigences des Partis politiques et pour celle de l'Etat...

L'auteur, connaît bien le «problème» et «le traitement», ainsi que «la faiblesse» de cette tâche...

Malgré cela, je donnerai, ici, «un premier aperçu» des mesures possibles promptes à se réaliser, si, bien évidemment, s'accompagnent d'une «volonté politique» et d'un «accord politique».

Pour guérir alors le mal, je proposerai l'adoption du «Système - fonctionnel ou pas - des butins», espérant qu'on trouvera le Responsable rigoureux qui, en vue du bien commun, réalisera «le pas d'Egiste»¹. Et qu'il le mettra en marche, ne tenant pas compte de son propre désagrément ni de sa propre perte.

1. Selon la tradition, l'Oracle des Delphes a consulté le Roi de la Phrygie, Midas, de jeter tout ce qui avait le plus précieux pour fermer l'énorme gouffre qui couper en deux son territoire provoquant la catastrophe totale de tout ce qui se trouvait sur terre. Midas a jetté ce qu'il a cru la plus précieuse chose, c'est-à-dire tout l'or de la Trésorerie de son Royaume, mais le gouffre restait toujours ouverte et s'élargissait... Son fils, Egistée, interprétant l'oracle qu'il se référait à lui, il s'est sacrifié pour le bien commun, en se jettant en cheval dans le gouffre et mourant sur le champ. Toute suite après, le gouffre a fermé... De la même façon, a agit le Roi d'Athènes Kadmos, se sacrifiant lui-aussi pour le bien commun, le bien de sa Patrie...

νωνικοασφαλιστικό σύστημα...

Εάν επιχειρήσει οίος δήποτε να αναζητήσει τους λόγους της μη μείωσης ή της αύξησης αυτής, μοιραίως πρέπει να καταγράψει ως πρώτη αιτία τις προσλήψεις (αξιοκρατικές ή μη...), οι οποίες διενεργούνται «εκτάκτως», ιδίως σε προεκλογικές περιόδους και οι οποίες δεν εξυπηρετούν όλες και πάντοτε τις ανάγκες της Πολιτείας...

Και το ερώτημα, το οποίο ευθέως γεννάται είναι εάν υπάρχει τρόπος «θεραπείας» των αναγκών των Κομμάτων και εκείνων του Κράτους...

Ο γράφων γνωρίζει καλώς και το «πρόβλημα» και την «θεραπεία» και την «αδυναμία» του εγχειρήματος... Παρά ταύτα δίδεται εδώ μία «πρόγευση» εκ των μέτρων, που είναι δυνατόν να εφαρμοσθούν, εάν βεβαίως συνυπάρχει «Πολιτική Βούληση» και «Πολιτική Συναίνεση», γι' αυτά.

Έτσι, λοιπόν, προτείνεται προς θεραπεία του «κακού» η εισαγωγή του «λειτουργικού» ή «μη λειτουργικού» «Συστήματος των λαφύρων», με την ελπίδα, ότι θα ευρεθεί ο τολμητής εκείνος Αρμόδιος, ο οποίος, υπέρ του κοινού αγαθού, θα πραγματοποιήσει το «Αιγιστέου άλμα»¹ και θα το εφαρμόσει, αδιαφορών για την προσωπική του ζημία.

1. Κατά την παράδοση το Μαντείο των Delphών συμβούλευσε τον βασιλέα Μίδα της Φρυγίας να ρίξει ό,τι πολυτιμώτερο είχε για να κλείσει μέγα χάσμα, που διχοτομούσε την γη του βασιλείου του, με αποτέλεσμα, από την συνεχή διεύρυνσή του και τους τριγμούς να καταστρέφονται τα πάντα επί της επιφανείας της γης. Ο Μίδα έριξε ως πολυτιμώτερο πράγμα τον χρυσόν του ταμείου του, αλλά το χάσμα διεύρυνεται συνεχώς... Ο υιός του Αιγιστέας ερμηνεύσας τον χρησμό ό,τι ανεφέρτεο στο πρόσωπό του θυσιασθείς υπέρ του κοινού αγαθού, επίδησε έφιππος ενός του χάσματος, απέθανε και το χάσμα πάραυτα εκλείσθη... Ομοίως, βεβαίως, ενήργησε και ο βασιλεύς των Αθηνών Κάδμος, θυσιασθείς και εκείνος υπέρ του κοινού αγαθού, υπέρ της Πατρίδος...

Le système doit se mettre en marche d'abord sur un niveau d'Etat et dans un second stade sur un niveau des Structures locales. Il faut souligner que ce Système (spoils system), qui trouve ses origines à l'administration publique des U.S.A., doit prévoir un certain nombre de postes dans l'Administration Publique, réservés chaque fois au Parti politique qui gagne les élections; et ces postes seront à nouveau vacants toute suite après la perte du pouvoir par le Parti, peu importe la raison, sans que les personnes ayants occupés périodiquement ces postes aient droit à la permanence ou recours judiciaire pour renouveler leur mission. Il est sous-entendu que ceux qui sont déjà convoqués gardent le droit de «passer», selon la procédure légale ordinaire, dans l'autre catégorie celle des fonctionnaires permanents d'Etat, de personnes morales ou Organismes et Entreprises, si ils le désirent.

Avec ce système, on espère que l'Etat etc., aura les Employés permanents nécessaires et que le Parti au pouvoir utilisera ses Cadres hors du niveau des Consultants (comme il fait jusqu' alors), tout au long de la période de l'exercice du pouvoir, donnant en même temps satisfaction à des Citoyens «consacrés» (adhérés) à lui. Si tout cela s'associe à une réduction successive des nouveaux recrutements ou embauches, aidant aussi le départ normal du Service et à l'embauche des employés vacants (non permanents), conduiront, dans un temps logique, au «traitement», à la «thérapie» de ce grand patient qu'est l'Administration Publique, pour le bien, bien attendu, de ceux pour qui, théoriquement au moins, elle existe, voire les Administrés, les Citoyens, ses Ressortissants...

Το Σύστημα πρέπει να εφαρμοσθεί κατ' αρχάς σε επίπεδο Κράτους και σε ένα δεύτερο στάδιο σε επίπεδο Τοπικών Δομών. Διευκρινίζεται, ότι το Σύστημα (spoils system), το οποίο ανάγει την καταγωγή του στην Δημόσια Διοίκηση των Η.Π.Α., θα προβλέπει ένα αριθμό θέσεων της Δημόσιας Διοίκησης, οι οποίες θα επιφυλάσσονται κάθε φορά για το Κόμμα που κέρδισε τις εκλογές και θα εγκαταλείπονται από τους διορισθέντες σ' αυτές, ευθύς ως το Κόμμα απέλθη από την εξουσία, για όποιον δήποτε λόγο, χωρίς να έχουν οι υπηρετήσαντες προσκαίρως σ' αυτές δικαίωμα μονιμοποίησης ή αυτόματης ή διά της δικαστικής οδού ανανέωσης της θητείας τους. Εξυπακούεται, ότι οι κατ' αυτή την έννοια προσλαμβανόμενοι δεν χάνουν το δικαίωμα να υποβληθούν στις συνήθεις διαδικασίες και να «περάσουν» στην κατηγορία του άλλου ποσοστού, των μονίμων Υπαλλήλων του Κράτους, των Νομικών του Προσώπων ή των Οργανισμών και Επιχειρήσεών του, εάν το επιθυμούν.

Με το Σύστημα αυτό προσδοκάται, ότι και το Κράτος κ.λ. θα έχει τους αναγκαίους μονίμους Υπαλλήλους και το εκάστοτε κυβερνών Κόμμα θα αξιοποιεί τα Στελέχη του, πέραν του επιπέδου των Συμβούλων (ως συμβαίνει τώρα) διαρκούς της περιόδου άσκησης της εξουσίας και θα ικανοποιεί «αφοσιωμένους» σ' αυτό Πολίτες. Όλα αυτά, εάν συνδυασθούν με σταδιακή μείωση των νέων προσλήψεων, βοήθουσης και της φυσικής εξόδου από την Υπηρεσία και της πρόσληψης μη μονίμων πλέον Υπαλλήλων, θα οδηγήσουν, σε εύλογους χρόνους, στην «θεραπεία» του ασθενούς, της Δημόσιας Διοίκησης, επ' αγαθώ βεβαίως εκείνων, για τους οποίους αυτή θεωρητικώς υπάρχει, των Πολιτών, νυν Υπηκόων της...